

μεθέυτος· τοῦ Ο, μένει Νυξ ἢ ἐκ τῆς Δύσεως τοῦ Ἡλίου προσερχομένη.

» Ἀνθρώπου Μέρος εἰμί, καὶ τέμνει με Σίδηρος·

» Γράμματος ἀφαιρουμένου δύεται Ἥλιος.

Καὶ τὸ παρὸν ἔτι, εἰς τὸ ὁποῖον αἰνιττεται ὁ Πόνος, ὅς τις ἀφαιρεθέντος τοῦ Η. γίνεται Οὐς, καὶ προσεφαιρεθέντος καὶ τοῦ Ο. μένει Ἰς.

» Ἠλιώτερον μὲν εἰρή τῶν ὅλων Μέρος·

» Ἀνώτερον δὲ γίνουμαι πάλιν τῶν ὅλων,

» Πρώτου Γράμματος ἀφαιρεθέντος μόνου·

» Δευτέρου δὲ πάλιν ἐκβεβλημένου,

» Ἰλήσιν παρ' εὐθὺς λαμβάνω Τετραπόδου.

Προσέτι καὶ τὸ παρὸν, εἰς τοῦ ὁποῖου τοὺς πρώτους δύο Στίχους δηλοῦται ὁ Φθόνος, εἰς τοὺς δύο ἐπομένους, ἀφαιρεθέντος τοῦ Θ, ὁ Φόνος, καὶ εἰς τοὺς δύο ἀπολειφθέντας, ἀφαιρεθέντος τοῦ Φ, καὶ προσεθέντος τοῦ Η, ἢ εἰς Η τοῦ Φ μεταβληθέντος, ὁ Πόνος.

» Ἐγὼ Κακὸν κάκισον ἀχρήθην πέλω,

» Δασὺν φέρω Τράχηλον, ὡς καὶ τὴν Ἠέραν·

» Ἄν οὖν σὺ τὸν Τράχηλον ἐξέλης μόνου,

» Κακοῦ Πατρὸς κάκισον εὐρήσεις Γένον·

» Ἄν δὲ φιλήσῃς τὴν δασυθεῖσαν Ἠέραν,

» Μόχθον κατίθῃς τοῖς Βροτοῖς με παρέχειν.

Καὶ κατ' Ἀνάλυσιν τῶν Στοιχείων εἰς Ἀριθμούς, καὶ Συμπόσωσιν αὐτῶν, Λέγγραμμα γίνεταί, ὡς τὸ παρὸν, εἰς τὸ ὁποῖον σημαίνεται τὸ Φῶς.

» Μέσον ἴσαμαι τοῦ Πόλου καὶ τῆς Γαίας,

» Τρίγραμμος εἰμί, Συλλαβὴν φέρω μίαν,

» Καὶ ὁ Ἀριθμὸς μου Σίξια Πεντακόσια.

Αἰνίγματα γίνονται καὶ Σύνθετα ἐκ πλειόνων Τρόπων, καὶ πλειόνων Πραγμάτων.

Καὶ Τρόποι μὲν εἰς Κατασκευὴν Αἰνιγμάτων οἱ κυριώτεροι, καὶ εὐπορώτεροι εἶναι οἱ εἰρημένοι· τὰ δὲ Αἰνίγματα γίνονται πολλάκις καὶ ἐκ πλειόνων Τρόπων Σύνθετα, καθὼς εἶναι τὰ περισσότερα τῶν προτεθέντων εἰς τοὺς κατ' Εἶδος Τρόπους· καὶ Παραδείγματος χάριν, καὶ τὸ παρὸν ἐξ αὐτῶν·

» Ποῦ Φοῖβος πεπόρευται, Ἄρει μίγνυται Δάφνη.

Τὸ ὁποῖον εἶναι Σύνθετον ἐκ Μεταφορᾶς, Ἀλληγορίας, καὶ Ὀμωνυμίας. Μεταφορᾶς μὲν, εἰς τὴν Ἐπιθετικὴν Λέξιν Φοῖβος, καὶ εἰς τὸ Ἔρημα, μίγνυται· Ἀλληγορίας δὲ εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Ἄρεως, καὶ Ὀμωνυμίας εἰς τὸ τῆς Δάφνης.

Ὀμοίως καὶ ἐν Αἰνίγμα πολλάκις ἔχει πολλὰ τὰ αἰνιτόμενα εἰς αὐτὸ Πράγματα, καθὼς εἶναι ἐκ τῶν πρὸ μικροῦ τεθέντων τὸ δηλοῦν τὸ, Ποῦς, Οὐς, Ἰς· καὶ τὸ δηλοῦν τὸ, Φθόνος, Φόνος, Πόνος· καὶ ἔτι τὸ τεθὲν εἰς τὸν κατ' Ὀμωνυμίου Τρόπον, τίνα εἰσὶ ταῦτα ἐν Οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ Γῆς, καὶ ἐν Θαλάσῃ, καὶ τὰ ὅμοια.

Λέξεις, Ἐκτασις, καὶ Στιχουργία Αἰνιγμάτων.

Πρέπει δὲ τὰ Αἰνίγματα νὰ μὴ συνδέτουνται ἐκ Λέξεων ἀσυνήθων, καὶ Ἀσφαῶν, ἀλλ' ἐκ Καθαρῶν Σαφῶν, καὶ εὐκαταλήπτων κατὰ τὸ Φανερόν· ἢ Δεινότης καὶ τὸ Ἐπιτήδευμά των ἴσαται διόλου εἰς τὸ ὑποκειντόμενον Νόημα· διὸ καὶ ἡ Λέξις πρέπει νὰ μὴν εἶναι Σκοτιστικὴ τοῦ Κειμένου, καὶ διπλασιάζῃ τὴν Δυσκολίαν, ἀλλὰ Καθαρὰ καὶ εὐσέχος ἐπιβλήματα εἰς τὰ Πράγματα· ἢ Ἐκτασις των πρέπει νὰ μὴ